

2. KONGREGACJA NAUKI WIARY

W numerze 31 „Anamnesis” umieszczono pismo Kongregacji Nauki Wiary dotyczące nowego sformułowania przykazań kościelnych oraz wykładnię IV przykazania kościelnego. Po otrzymaniu pisma Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów w sprawie świąt zniesionych w Polsce podajemy także wykładnię I przykazania kościelnego.

Nowe sformułowania przykazań kościelnych i wykładnia dla przykazań I i IV

Nowe sformułowania przykazań kościelnych

1. W niedzielę i święta nakazane uczestniczyć we Mszy świętej i powstrzymać się od prac niekoniecznych.
2. Przynajmniej raz w roku przystąpić do sakramentu pokuty.
3. Przynajmniej raz w roku, w okresie wielkanocnym, przyjąć Komunię Świętą.
4. Zachowywać nakazane posty i wstrzeźliwość od pokarmów mięsnych, a w okresach pokuty powstrzymywać się od udziału w zabawach.
5. Troszczyć się o potrzeby wspólnoty Kościoła.

Wykładnia niektórych sformułowań przykazań kościelnych

Pierwsze przykazanie:

Świątami nakazanymi poza niedzielami są:

Uroczystość Narodzenia Pańskiego (25 XII);

Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki (1 I);

Uroczystość Objawienia Pańskiego (6 I);

Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa;

Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny (15 VIII);

Uroczystość Wszystkich Świętych (1 XI).

Czwarte przykazanie:

Wszyscy wierni obowiązani są czynić pokutę. Dla wyrażenia tej pokutnej formy pobożności chrześcijańskiej Kościół ustanowił dni i okresy pokuty. W tym czasie chrześcijanin powinien szczególnie praktykować czyny pokutne służące nawróceniu serca, co jest istotą pokuty w Kościele. Powstrzymywanie się od zabaw pomaga w opanowaniu instynktów i sprzyja wolności serca.

- Czynami pokutnymi są: modlitwa, jałmużna, uczynki pobożności i miłości, umartwienie przez wierniejsze pełnienie obowiązków, wstrzeźliwość od pokarmów mięsnych i post.

- Czasem pokuty w Kościele są poszczególne piątki całego roku i czas wielkiego postu.
- Wstrzemięźliwość obowiązuje wszystkich, którzy ukończyli 14. rok życia we wszystkie piątki i Środę Popielcową oraz zaleca się ją w Wigilię Bożego Narodzenia
- Post obowiązuje w Środę Popielcową i w Wielki Piątek wszystkich między 18. a 60 rokiem życia.
- Uzasadniona niemożliwość zachowania wstrzemięźliwości w piątek domaga się od chrześcijanina podjęcia innych form pokuty.
- Powstrzymanie się od zabaw obowiązuje we wszystkie piątki i w czasie wielkiego postu.

Za zgodność

Warszawa, dnia 12 marca 2003 r.

+ Piotr Libera

(z „Akta Konferencji Episkopatu Polski” 2003, nr 8, s. 33)

Z dokumentu II Polskiego Synodu Plenarnego
Liturgia Kościoła po Soborze Watykańskim II

110. Katecheza przygotowująca do sakramentu bierzmowania, która obejmuje nie tylko kandydatów do tego sakramentu, lecz także rodziców i świadków, winna prowadzić do przeżycia obecności i działania Ducha Świętego w Kościele Chrystusowym, wpojenia obyczaju osobistej i stałej modlitwy, kształtowania chrześcijańskich postaw moralnych, wierności obowiązkom codziennego życia, odwagi w wyznawaniu wiary, umiejętności obrony przekonań religijnych, a także odpowiedzialności za powołanie życiowe, relacje miłości i przyjaźni, wspólnotę lokalną i ojczyznę.

111. Każdy kandydat do bierzmowania powinien uczyć się miłować Kościół, “być mu odważnie wiernym, słuchać go, ofiarnie mu służyć i z radością wspomagać go w trudnej misji, jaką ma do wypełnienia”. Zachęca się, aby kandydaci odbyli pielgrzymkę do kościoła katedralnego. Należy stworzyć im możliwość poznania istniejących w Kościele, a zwłaszcza w miejscowej parafii, stowarzyszeń, wspólnot i ruchów apostołskich.

112. Decyzja przyjęcia bierzmowania powinna być przemyślana i wynikać z pragnienia świadomego wyboru chrześcijańskiego stylu życia opartego na Ewangelii i nauce Kościoła. Dlatego bardziej wskazane jest udzielanie tego sakramentu młodzieży starszej. Synod postanawia, że po wejściu w życie reformy szkolnictwa do sakramentu bierzmowania będzie dopuszczana młodzież trzecich klas gimnazjum.

113. Należy zabiegać o to, aby grupy bierzmowanych nie były zbyt liczne.

Kandydat do bierzmowania powinien zachować imię chrzcielne. Jeśli jednak nie ma on świętego patrona z chrztu, może wybrać sobie imię świętego, który będzie dla niego wzorem dojrzałego życia chrześcijańskiego.

Chrzestny powinien być świadkiem bierzmowania. W ten sposób jaśniej zaznacza się związek między chrztem a bierzmowaniem. Nie wyklucza się jednak wyboru osobnych świadków, zwłaszcza jeśli byłiby to rodzice.